

FAMILYeduNET
FAMILIES FOR EDUCATIONAL SUCCESS
ΕΥΧΑΡΧΑΚΛΑΥ

 Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

OPEN ONLINE
FAMILY TRAINING COURSE
GUIDELINES

1 WSTĘP

Opis projektu
Powiązania między Kursem a Podręcznikiem

2 O INTERNETOWYM KURSIE DLA RODZICÓW

Czym jest kurs FAMILYeduNET (EduSiećRodziny)?
Dla kogo jest ten kurs?
Co zawiera kurs?
Jakie są cele kursu?

3 TEORETYCZNE PODSTAWY NASZEJ PROPOZYCJI

4 AKTYWNOŚCI NA RZECZ EDUKACYJNEGO SUKCESU (AES) OPARTE NA 6 TYPAH ZAANGAŻOWANIA RODZICÓW OPRACOWANYCH PRZEZ JANE EPSTEIN

5 SKUTECZNY EDUKACYJNY PLAN - JAK TO ZROBIĆ?

Klucz 1 | Wymyśl
Klucz 2 | Organizuj
Klucz 3 | Działaj
Klucz 4 | Oceń

6 PROPONOWANE OBSZARY TEMATYCZNE KURSU ODPOWIADAJĄCE WYZWANIAM:

Wyzwanie 1 | Wspieranie Umiejętności Rodzicielskich
Wyzwanie 2 | Wspólne Uczenie Się
Wyzwanie 3 | Komunikacja
Wyzwanie 4 | Wolontariat
Wyzwanie 5 | Partycypacja i Współpraca ze Społecznością Szkolną i Lokalną

7 EUROPEJSKIE DOBRE PRAKTYKI ANGAŻOWANIA RODZICÓW W EDUKACJĘ, KTÓRE MOŻEMY ROZWAŻAĆ JAKO ZASTOSOWANIE SEP

Współpraca "ramię w ramię" podczas ferii bożonarodzeniowych.
Katalog dobrych praktyk wypracowanych przez stowarzyszenia rodziców z krajów europejskich i nagrodzonych nagrodą ALCUINA przez EPA (Europejskie Stowarzyszenie Rodziców ang. European Parents Association).

f a m i l y e d u n e t . e u

Opis projektu

FamilyEduNet - Families for Educational Success 2014-2016 (EduSiećRodziny – Rodziny na rzecz Sukcesów Edukacyjnych) jest europejskim projektem, realizowanym w ramach programu ERASMUS+ finansowanego przez Unię Europejską, mającym na celu rozpowszechnienie sukcesu projektu Xarxa Clau FAPAC (Federació d'Associacions de Mares i Pares d'Alumnes de Catalunya) wypracowanego w Katalonii (Hiszpania).

Cele projektu:

- *Stworzyć sieć organizacji towarzyszących rodzinom, uczących i wspierających je w Aktywnościach na rzecz Edukacyjnego Sukcesu (AES) Dzieci (ang. Action for the Educational Success);*
- *Upowszechniać podstawy naukowe będące bazą AES wśród rodziców uczniów oraz europejskich stowarzyszeń rodziców;*
- *Szkolić rodziny w AES, ze szczególnym uwzględnieniem rodzin romskich, rodzin z terenów defaworyzowanych i rodzin dzieci hospitalizowanych;*
- *Zapewnić rodzinom i całym społecznościom szkolnym i lokalnym narzędzia do budowania sieci współpracy rodzin w celu osiągnięcia sukcesu edukacyjnego ich dzieci;*
- *Głównym rezultatem projektu jest otwarty, bezpłatny kurs online dla rodzin, które będą chciały przejść szkolenie w zakresie AES.*

Powiązania między Kursem a Podręcznikiem

Co możemy zatem zrobić jako rodziny działające w swoich społecznościach, oraz formalnych i nieformalnych organizacjach, aby promować edukacyjny sukces naszych dzieci? Możemy wspierać środowiska zachęcające inne rodziny do społecznej aktywności, co z kolei pozwoli rodzinom rozwijać umiejętności rodzicielskie i dobrze wpłynie na ich komunikację.

Budowana sieć współpracy rodzin opiera się na ich komunikowaniu się i wymianie informacji na temat ich potrzeb i ważnych wartości, co prawdopodobnie pomoże im w zapewnieniu spójności działań, dostarczy nowe kontakty i wykreuje nową wiedzę.

Dzięki temu będziemy możliwe upowszechnianie wolontariatu i solidarności międzypokoleniowej. Życie dzieci i młodzieży toczy się w rodzinie, ale także w społeczeństwie razem z jego wartościami i praktykami, które wpływają na rozwój i dorastanie młodych ludzi.

Społeczność lokalna, sąsiedztwo, dzielnica czy miasto odgrywają kluczową rolę w promowaniu środowiska sprzyjającego edukacji oraz w zapewnieniu prawa do edukacji wszystkim dzieciom. Z tego powodu projekt FamilyEduNet (EduSiećRodziny) proponuje dwa produkty: Kurs internetowy i Podręcznik. Pierwszy z nich oferuje narzędzia i materiały pomocne w zrozumieniu i wzmocnieniu roli rodziców w osiągnięciu sukcesu edukacyjnego przez dzieci. Podręcznik natomiast idzie dalej, pokazując jak ważne jest budowanie sieci współpracy między rodzicami (rodzinami), całą społecznością szkolną oraz organizacjami rodziców.

Narzędziem, które pozwala skierować wysiłki rodziny i społeczności szkolnej w kierunku sukcesu edukacyjnego dzieci jest SKUTECZNY EDUKACYJNY PLAN (SEP). SEP to nic innego niż planowanie efektywnych Aktywności na rzecz Edukacyjnego Sukcesu (AES) Dzieci. W tym poradniku opisujemy metody, jednocześnie podając przykłady aktywności wspierających rodziny i organizacje rodziców w tych aktywnościach (SEP).

KILKA SŁÓW O OTWARTYM KURSIE ONLINE DLA RODZICÓW I RODZIN

Czym jest kurs *FamilyEduNet* (EduSiećRodziny)?

Kurs ma na celu pomoc rodzicom oraz liderom stowarzyszeń rodziców w zidentyfikowaniu wyzwań związanych z sukcesem edukacyjnym dzieci. Pomoże im też rozpoznać obszary, w których mogliby oni rozwijać swoje kompetencje i udoskonalać codzienną pracę z dziećmi, aby wspierać ich rozwój osobisty i osiągnięcia edukacyjne.

Ma on również ułatwić rodzicom szerokie spojrzenie na edukację w celu zaprojektowania innowacyjnych strategii, stworzenia środowiska rodzinnego i szkolnego wspierającego wszystkie dzieci, bez względu na ich pochodzenie społeczno-ekonomiczne, geograficzne, kulturowe, etniczne, ich płeć, stan zdrowia lub sytuację rodzinną. Kurs ten ma pomóc rodzicom zadbać o wszechstronny rozwój ich dzieci.

Dla kogo jest ten kurs?

Poza rodzicami oraz stowarzyszeniami rodziców, kurs może zainteresować również:

- 1)** Osoby i organizacje związane z praktyką szkolną oraz instytucje kształtujące politykę edukacyjną, które są odpowiedzialne albo mają wpływ na rozwój przywództwa edukacyjnego oraz modelowanie systemu oświaty;
- 2)** Środowiska naukowe i akademickie zainteresowane promowaniem sposobów wspierania sukcesu edukacyjnego dzieci oraz budowaniem współpracy i partnerstwa pomiędzy szkołami, rodzinami i społecznościami lokalnymi w celu doskonalenia rozwoju osobistego i osiągnięć szkolnych dzieci oraz podnoszenia efektywności pracy szkoły.
- 3)** Trenerów edukacyjnych i twórców programów, budujących współpracę i partnerstwo: szkoła-rodzina-społeczność lokalna, skupiających się na wspieraniu rodziców i liderów stowarzyszeń rodziców w kreowaniu rodzinnej i szkolnej kultury, której wartością jest: szacunek, różnorodność, sprawiedliwość i uczciwość oraz wysokie osiągnięcia edukacyjne uczniów.

Co zawiera kurs?

Zainteresowani udziałem w kursie znajdą w nim zestaw pięciu sposobów i obszarów zaangażowania wpływających na sukces edukacyjny dzieci oraz partnerstwo szkoła-rodzina- społeczność lokalna. Zagadnienia te pomogą w przemyśleniu i zaplanowaniu aktywności w celu osiągnięcia sukcesu edukacyjnego. Materiał zawiera też wskazówki dotyczące sposobów wspierania i promowania rozwoju osobistego i osiągnięć edukacyjnych dzieci.

Kurs składa się z materiałów tekstowych i audiowizualnych, które pozwolą lepiej zrozumieć specyficzne wyzwania i uwarunkowania, mające wpływ na sukces edukacyjny dzieci i partnerstwo szkół, rodzin i społeczności lokalnej. Materiały mogą pomóc wszystkim zainteresowanym rodzicom ale są również dedykowane rodzinom romskim, rodzinom wiejskim oraz tym, których dzieci objęte są edukacją w placówkach szpitalnych (np. poprzez definicje, komentarze, przykłady dobrych praktyk itd.).

Jakie są cele kursu?

Kurs online ma trzy główne cele:

1) Pomoc rodzicom w zastanowieniu się nad:

- a)** dobrymi praktykami wspierającymi rozwój dzieci i ich osiągnięcia szkolne oraz nad doskonaleniem pomysłów wspierania sukcesów edukacyjnych dzieci;
- b)** najnowszymi, wysokiej jakości badaniami dotyczącymi sukcesu edukacyjnego jako sposobu na: poprawę wyników szkolnych, rozwoju osobistego dzieci oraz podwyższania efektywności pracy szkoły.

2) Pomoc rodzicom w sprawdzeniu ich własnych pomysłów i aktywności dotyczących:

- a)** praktycznych zmian, które mogą wprowadzać, aby w celu poprawy wyników szkolnych i rozwoju osobistego swoich dzieci;
- b)** sposobów w jaki mogą wspierać sukcesy edukacyjne dzieci w ich szkołach, w innych szkołach oraz w całym systemie edukacji.

3) Stymulowanie postaw oraz wartości przez nich wyznawanych dotyczących tego:

- a)** jak tworzyć kulturę rodziny i szkoły opartą na takich wartościach jak: szacunek, różnorodność, sprawiedliwość i uczciwość oraz wysokie osiągnięcia edukacyjne uczniów ;
- b)** w jaki sposób, w tym konkretnym kontekście, można wspierać i rozwijać praktyki oparte na postawach i wartościach.

TEORETYCZNE PODSTAWY NASZEJ PROPOZYCJI

Teoria nakładających się stref wpływów i obszarów zaangażowania rodziców w edukacji (Joyce Epstein)

Treści kursu są podzielone na 5 modułów lub wyzwań edukacyjnych:

- 1) Wspierające rodzicielstwo
- 2) Wspólne uczenie się
- 3) Komunikacja na linii szkoła-rodzina
- 4) Wolontariat
- 5) Partycypacja społeczności.

Wyzwania te są oparte na pracach J. Epstein (2004, 2011), proponującej opis 6 typów zaangażowania rodziców. Typy te posłużyły europejskiej instytucji koordynującej to zadanie oraz Federacji Stowarzyszeń Rodziców Uczniów Catalunya-FaPaC za punkt wyjścia projektu Xarxa Clau Catalunya 2015-2020 (FaPaC, 2011, pp 18-19).

Sześć typów rodzicielskiego zaangażowania opisanych przez Epstein (2004) w Teorii nakładających się stref wpływów, zakłada, że zarówno rodziny, szkoły, jak i społeczności powinny interesować się i brać odpowiedzialność za wspieranie dzieci w nauce i rozwoju. Teoria ta dowodzi, że sposób, w jaki szkoły dbają

o dzieci, jest wskaźnikiem, jak dbają o ich rodziny, pamiętając przy tym o dwóch kluczowych pojęciach: zaufaniu i szacunku. Teoria mówi, że kiedy nauczyciele widzą w uczniach nie tylko uczniów, ale i dzieci, są bardziej skłonni do tworzenia partnerstw zarówno z rodziną, jak i ze społecznością, wspierając edukację i rozwój dzieci, a tym samym przyczyniając się do ich sukcesu w szkole i w późniejszym życiu. Jest to możliwe, ponieważ partnerstwo może pomóc w poprawie programów szkolnych i współpracy, wsparciu dla rodzin, podniesieniu poziomu umiejętności (w tym kompetencji przywódczych) rodziców, w łączeniu się z innymi rodzinami w szkole i w społeczności, a także pomóc nauczycielom w pracy. Zatem społeczność opiekuńcza, ukierunkowana na wsparcie dzieci-uczniów powinna być budowana przy współpracy rodzin, szkół i środowiska lokalnego.

Źródło | Joyce L. Epstein, Ph.D., et. al., Centrum Partnerstwa dla Społecznej Organizacji Szkół

Epstein twierdzi, że aby połączyć teorię z praktyką, udane programy partnerskie mogą być organizowane wokół 6 rodzajów zaangażowania rodziców, które mogą przynieść korzyść nie tylko dzieciom-uczniom, ale także rodzicom, nauczycielom, szkołom i ich społeczności.

Te sześć typów to:

- 1) Rodzicielstwo
- 2) Komunikacja
- 3) Wolontariat
- 4) Nauka w domu
- 5) Podejmowanie decyzji
- 6) Współpraca ze społecznością

Źródło | <http://www.csos.jhu.edu/p2000/sixtypes.htm>

AKTYWNOŚCI NA RZECZ EDUKACYJNEGO SUKCESU (AES) OPARTE NA 6 TYPACH ZAANGAŻOWANIA PRZEZ JOYCE EPSTEIN

Sześć obszarów rodzicielskiego zaangażowania w edukację, opisane przez Epstein (2004) mogą stanowić podstawę aktywności podejmowanych w rodzinie, które podnoszą szansę na sukces edukacyjny dzieci. Aktywności, które spełniają te kryteria będziemy określać mianem AKTYWNOŚCI na rzecz EDUKACYJNEGO SUKCESU DZIECI (AES).

- Aktywności, które podnoszą szansę na sukces edukacyjny WSZYSTKICH dzieci w szkole: te aktywności powinny zapewniać wszystkim dzieciom możliwość odniesienia korzyści, niezależnie od ich uwarunkowań.
- Aktywności planowane, organizowane i realizowane przez rodziny uczniów: rodziny powinny odgrywać rolę wiodącą, choć inne osoby tj. nauczyciele, uczniowie mogą być zapraszani do udziału.
- Aktywności, które są częścią szerszego planu angażowania rodzin: rodziny uczniów powinny znać plan rozwoju różnych AES i ich organizację.
- Aktywności oparte na istniejących zasobach społeczności: wszystkie te aktywności powinny być rozwijane w oparciu o zasoby, które istnieją w społeczności, to jedyna szansa, by można je było uznać za realistyczne.

Powyższe rodzaje aktywności są oparte na przekonaniu, popartym przez badania i wyniki doświadczeń, wedle których jeśli rodzina jest zaangażowana w proces edukacyjny, dziecko osiąga edukacyjny sukces. Publikacja National Resource Centre on Charter School, zatytułowana „Family Engagement in Education. Seven Principles for Success” (s.d., p.3) stanowi przydatny schemat wyjaśniający, w jaki sposób zaangażowanie rodzin wpływa na uczniów, rodziny i szkoły. W pierwszej grupie – uczniów, ma pozytywny wpływ m.in. na: oceny, frekwencję, postawy, zachowania, prace domowe i umiejętności społeczne; jak również zmniejsza odsetek uczniów przedwcześnie kończących edukację. Również rodziny zwiększają w ten sposób poczucie własnej skuteczności i upodmiotowienia, stają się też bardziej otwarte na potrzeby szkoły. I na koniec także szkoły odnoszą korzyści z tej sytuacji, ponieważ rosną kompetencje komunikacyjne, umiejętność współpracy oraz rozwiązywania problemów ich pracowników. Ponadto maleje dystans między nauczycielami i rodzicami.

Tak więc, wszystkie AKTYWNOŚCI na rzecz EDUKACYJNEGO SUKCESU DZIECI (AES) powinny być zorientowane na osiągnięcie tych rezultatów, i które mogą być prowadzone w dwóch środowiskach (Como, Escapa & Abellan, 2014):

- w domu: ten blok obejmuje aktywności związane z dwoma obszarami zdefiniowanymi przez Epstein (2004): Wspierające rodzicielstwo i Nauka w domu.
- w szkole: ten blok obejmuje aktywności skoncentrowane wokół obszarów zdefiniowanych przez Epstein (2004) jako: Komunikowanie, Wolontariat, Partycypacja i Współpraca ze społecznością.

Uwaga!

Informacje zawarte w 5 wyzwaniach oparte są na pracy Joyce L. Epstein i Karen Clark Salinas (2004): Współpraca z rodzinami i społecznościami. Szkoły jako wspólnoty uczenia się. 61 8 12-18 i z.informacji przekazanych przez Center for the Social Organization of Schools, 505 North Charles Street, Baltimore, MD 21218-3843.

Dodatkowe informacje o pracach Joyce Epstein

Epstein, J.L. (2011). *School, Family, and Community Partnerships: Preparing Educators and Improving Schools*. Boulder, CO: Westview Press

Epstein, J.L. (Coord.) (2009). *School, Family, and Community Partnerships: Your Handbook for Action, Third Edition*. Thousand Oaks, CA: Corwin Press, Inc.

Epstein, J. L., & Sanders, M. G. (2002). Family, school, and community partnerships. In M. Bornstein (Ed.), *Handbook of parenting* (2nd ed.). Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum

Source | csos.jhu.edu/p2000/nnps_model/school/sixtypes.htm

SKUTECZNY EDUKACYJNY PLAN (SEP): JAK TO ZROBIĆ?

W tej sekcji znajdują się kluczowe informacje o procesie budowy Skutecznego Edukacyjnego Planu (SEP).

KLUCZ 1 | MYŚL

1. Zdefiniuj, jakie cele chcemy osiągnąć.

Zastanów się, co trzeba zrobić, aby podnieść szanse na sukces edukacyjny w naszej społeczności szkolnej i jakie cele powinny być zdefiniowane dla zaspokojenia tych potrzeb.

2. Pamiętaj, że mamy doświadczenie i kompetencje.

Wiemy, co zrobić, kto może pracować z nami i nam pomóc.

3. Zastanów się, czego potrzebujemy.

Zasoby, ludzie, umiejętności, czas, itd. Co ponadto? Czego powinniśmy nauczyć się przed rozpoczęciem? Jak to zrobić?

KLUCZ 2 | ORGANIZUJ

1. W jaki sposób będziemy rozpowszechniać informacje, by dotarły do wszystkich rodzin?

Informujmy o tym, co chcemy stworzyć. Co chcemy przekazać rodzinom? O co chcemy je zapytać?

2. W jaki sposób zorganizujemy pracę?

Czy utworzymy grupę liderską/zarządczą? Jaka jest nasza dostępność czasowa? Jakie są umiejętności? Czy mamy sojuszników w społeczności?

3. Jaki harmonogram możemy zaproponować?

Zarówno dla spotkań i aktywności opracowujemy harmonogram. Jak często powinniśmy się spotykać: co tydzień, co miesiąc? Kiedy zaczynamy?

KLUCZ 3 | DZIAŁAJ

1. Porozumiewaj się. Utrzymywanie dobrej komunikacji i koordynacji ze społecznością związane z edukacją zawsze nam pomaga, nawet jeśli początki są trudne.

2. Dziel się doświadczeniem. Będzie korzystniej jeśli będziemy wymieniać się informacjami o naszych wynikach, wzmacniając tym samym naszą relację ze społecznością związaną z edukacją i zachęcając ludzi, którzy jeszcze nie są jej częścią. not yet involved, etc.

3. Ucz się. Uczymy się robienia i uczenia wszystkiego, co odkrywamy!

Jeśli coś się nie udaje za pierwszym razem, pamiętamy, że uczymy się poprzez robienie! Nie bój się popełnić błędu.

KLUCZ 4 | WARTOŚĆ

1. Rezultaty. Co osiągnęliśmy i czego jeszcze nie mamy? Czemu? Jak czujemy?

2. Wnioski. Czego nauczyłem się z tego doświadczenia? Co przyniosło nam w aspekcie indywidualnym i zbiorowym, jako organizacji rodziców?

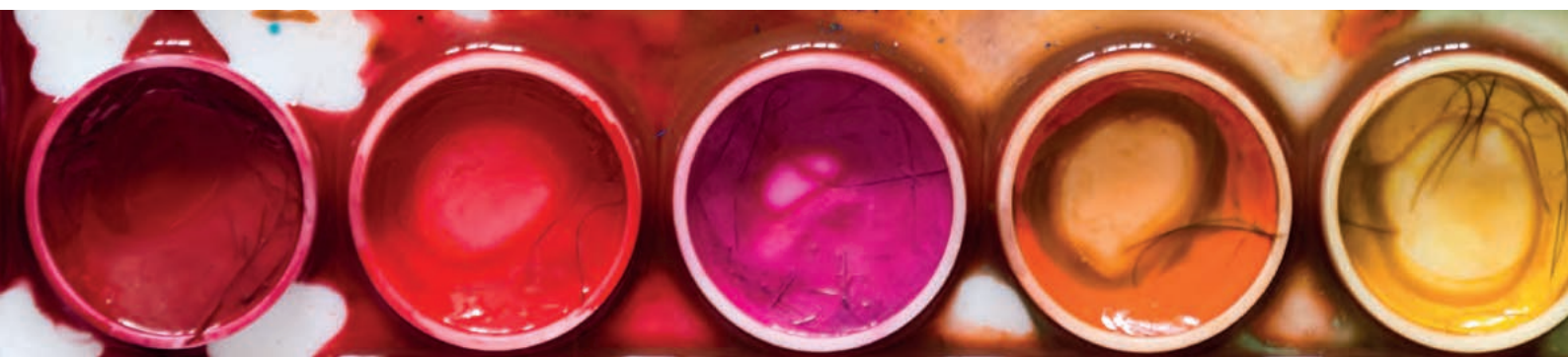
3. Przyszłość. Co teraz zrobimy? Czy możemy kontynuować nasze AKTYWNOŚCI na rzecz EDUKACYJNEGO SUKCESU DZIECI (AES)? Czy chcemy dodać kolejne obszary, modyfikować niektóre aspekty i kontynuować nasze pierwsze doświadczenie AKTYWNOŚCI na rzecz EDUKACYJNEGO SUKCESU DZIECI (AES)?

Kroki dla Skutecznego Edukacyjnego Planu (SEP)

1. Badanie potrzeb
2. Ustalenie celów
3. Określenie obszaru zaangażowania
4. AKTYWNOŚCI na rzecz EDUKACYJNEGO SUKCESU (AES)
5. Potrzebne zasoby
6. Uczestnicy i odbiorcy
7. Rozpowszechnianie
8. Harmonogram
9. Oczekiwane rezultaty
10. Ewaluacja SEP

Przygotowujemy nasz Skuteczny Edukacyjny Plan

W tej sekcji stosujemy metodologię SKUTECZNEGO EDUKACYJNEGO PLANU (SEP) w kontekście kilku praktycznych przykładów zbliżonych do rzeczywistości rodzin i organizacji rodzin. Przygotowanie naszego SEP to ścieżka edukacyjna, rodzaj treningu, który pozwala na uczenie się z każdego kroku. Przykłady, jakie proponujemy nie stanowią zamkniętych rozwiązań, ani magicznych formuł: niekoniecznie muszą być stosowane w taki sam sposób, nie musimy stosować wszystkich, ani w identycznym układzie, jak w przykładach. Powinny być dostosowane, wymyślone na nowo: wszystko zależy od naszych warunków i potrzeb.

I WSZYSTKIE PONIŻSZE KROKI SĄ NIEZBĘDNE!

1	Badanie potrzeb	6	Uczestnicy i odbiorcy
2	Ustalanie celów	7	Rozpowszechnianie
3	Obszar zaangażowania	8	Harmonogram
4	Aktywności Edukacyjnego Sukcesu	9	Oczekiwane rezultaty
5	Potrzebne zasoby	10	Ewaluacja SEP

PRZYKŁAD 1

“Czy możemy mówić o...?”

Zaczynamy myśleć o naszym braku uczestnictwa w organizacji rodziców, ale pierwsze, co dostrzegamy to, że rodziny nie komunikują się z nami i ze szkołą. Pamiętamy, że kiedy zorganizowaliśmy szkołę dla rodziców rozmawialiśmy o trudnościach w komunikacji z dziećmi w niektórych sytuacjach, tematach i na pewnych etapach. Zdajemy sobie sprawę, że komunikacja bywa trudna, jednak jest kluczowa dla współpracy i uczestnictwa. Czasami nie komunikujemy się, ponieważ nie wiemy jak lub nie czujemy, że jesteśmy słuchani. Tak więc uważamy, że możemy uczyć się, by poprawić komunikację. Jeśli się nie komunikujemy, nie rozumiemy się nawzajem, co utrudnia uczestnictwo.

1 **Wykryte potrzeby** | skuteczne umiejętności komunikacyjne

2 **Cele szczegółowe**

W celu poprawy komunikacji: zwiększenie i dywersyfikacja obszarów, stylów i kanałów komunikacji dla wszystkich rodzin i osób (dzieci, nauczycieli, rodziców, sąsiadów ...).

W celu wzmocnienia relacji między szkołą a rodzinami / organizacjami rodzinnymi.

W celu poprawy komunikacji w obrębie rodziny.

3 **Obszar zaangażowania** | Komunikacja

4 **Skuteczne działania edukacyjne** | Możemy zorganizować cykl warsztatów dla rodziców oraz warsztatów otwartych, koncentrując się na stylach komunikacji i jak poprawić komunikację w domu i w społeczności.

... I, jak to korzystne dla sukcesu edukacyjnego naszych dzieci? ...

Dobra komunikacja między szkołami a rodzinami jest niezbędna, aby przyczynić się do sukcesu edukacyjnego uczniów. W ten sposób każdy, działając ze swojej pozycji, ale w ramach partnerstwa, podnosi szansę na sukces. Dobra komunikacja między rodzicami i ich dziećmi jest niezbędna dla wsparcia edukacji. Jeśli nie możemy się komunikować, nie możemy uczestniczyć, a jeśli nie uczestniczymy, nie możemy przyczynić się do osiągnięcia celów edukacyjnych.

- 5 Materiały pomocnicze** | Trenerzy i zasoby edukacyjne, czas i przestrzeń do prowadzenia warsztatów, narzędzia internetowe do upowszechniania (blog, facebook ...), zasoby do tłumaczenia na inne języki
- 6 Uczestnicy i grupa docelowa**
Uczestnicy: rodzice, Komisja Komunikacji z organizacji rodziców, trenerzy - wolontariusze
Grupa docelowa: rodzice i dzieci
- 7 Upowszechnianie** | Upowszechnianie wśród rodziców dzieci danej szkoły oraz wśród kadry zarządzającej szkołą (plakat z terminami warsztatów, post na blogu szkoły, wpis na facebooku, etc ...); upowszechnianie w społeczności lokalnej oraz w serwisach społecznościowych (np. poszukiwanie trenerów-wolontariuszy lub zasobów szkoleniowych)
- 8 Harmonogram**
W pierwszym kwartale możemy utworzyć Komisję Komunikacji w organizacji naszych rodziców i szukać trenerów, wolontariuszy lub materiałów
w grudniu planujemy szkolenia i plakat dystrybuowany podczas przygotowań świątecznych w szkole
w lutym, marcu i kwietniu sesje treningowe, ćwicząc style komunikacyjne:
 1. dla dzieci i młodzieży
 2. między rodzinami i szkołą
 3. między organizacją rodziców i rodzinami.W maju możemy zorganizować nieformalne spotkanie i ocenę szkolenia z rodzinami i centrum (burza mózgów: Jak kontynuować).
- 9 Oczekiwane rezultaty** | Więcej rodzin uczestniczy w życiu szkoły i organizacji rodziców, organizacja rodziców wykorzystuje więcej narzędzi komunikacyjnych oraz poprawia komunikację; rodziny są bardziej efektywne w komunikacji ze szkołą i z dziećmi, Komisja Komunikacji jest wzmocniona przez wolontariuszy i planowania przyszłym roku
- 10 SEP Ewaluacja**
Kwestionariusz ewaluacyjny dla rodzin na koniec każdej sesji
Nieformalne spotkanie na koniec treningu, ewaluacja dynamiki działań i uczestnictwa.
Spotkanie z nauczycielami na koniec roku, aby ocenić inicjatywę, wyniki, możliwości kontynuacji

PRZYKŁAD 2 „To samo, a także różne”

Kwestia konfliktów wśród dzieci to sytuacja permanentna, ważna dla rodziców. Pomyśleliśmy, że może to być efekt zastraszania i braku mediacji. Organizacja rodziców aranżuje spotkanie z delegatami klasy, by ocenić takie przypadki i orientuje się, że wiele ma element wspólny – niską świadomość równości płci. Decydujemy się rozpocząć pracę z rodzinami (rodzice i dzieci) nad równością płci.

- 1 Wykryte potrzeby** | Wyniesiona z domu niska świadomość równości płci między dziewczętami i chłopcami.
- 2 Cele szczegółowe** | Prowadź i wspieraj rodziny, aby podnosiły odpowiedzialność za koedukację i rozwój tożsamości płci i relacji wśród dzieci. Uświadom znaczenie zachowania rodziców w rozwoju osobowości dzieci. Promuj równościowe i integracyjne postawy wśród społeczności szkolnej i środowiska edukacyjnego.
- 3 Obszar zaangażowania** | Pozytywne rodzicielstwo
- 4 SEA Successful Educational Action**

Działanie 1

Tematyczne przykłady filmów dla rodziców:

<http://xarxanet.org/comunitari/noticies/5-videos-sobre-infancia-i-sexisme-per-a-reflexionar>

Działanie 2

Centrum może przeprowadzić badania w klasie na reprezentacji płci różnych kultur i epok.

Działanie 3

Jako organizacja rodzin / rodziny, możemy zorganizować przedstawienie teatralne wyników badań (ERA-culture)

Aktywność 1

- 5** **Potrzebne materiały** | czas, odpowiednie miejsce, projektor lub inne urządzenie do wyświetlenia materiału treningowego. Współpraca ze szkołą, itp...
- 6** **Uczestnicy i grupa docelowa**
Uczestnicy: rodzice, społeczność szkoły
Grupa docelowa: dzieci i środowisko lokalne
- 7** **Rozpowszechnienie**
Rozpowszechniamy aktywność wśród rodziców (przez Forum Filmowe); wśród społeczności szkolnej (organizując wielokierunkowe aktywności – projekt badawczy); wśród dziewcząt i chłopców.
Drogi rozpowszechniania: list w dzienniczku, Facebook i WatsApp; plakaty i ogłoszenia dla dziewcząt i chłopców... musimy również uwzględnić inne języki oraz kultury.
- 8** **Harmonogram**
Na początku roku szkolnego, tworzymy grupę tematyczną, której zadaniem będzie przygotowanie programu forum filmowego. Na pierwszym zebraniu rodziców prezentujemy propozycję multidyscyplinarnego projektu. Możemy zorganizować spotkanie, w celu zaprezentowania projektu pozostałym rodzinom.
Listopad – luty: Forum Filmowe; spotkania raz w miesiącu
Marzec – Czerwiec: przygotowanie przedstawienia teatralnego;
Czerwiec: wystawienie przedstawienia teatralnego podczas uroczystości zakończenia roku szkolnego (rodzice i dzieci).
- 9** **Oczekiwane efekty** | redukcja konfliktów; zwiększenie równości między dziewczętami i chłopcami; umocnienie rodziców w ich roli edukacyjnej; wzmocnienie współpracy między szkołą, rodzicami i uczniami
- 10** **Ewaluacja SEP** | Obserwacja: osłabienie konfliktów? Konkurs dla rodzin na koniec roku szkolnego; ewaluacja końcowa wśród uczestników Forum Filmowego; ocena projektu oraz przedstawienia teatralnego przeprowadzona wśród dziewcząt i chłopców kwartalnie oraz na koniec roku szkolnego.

Jak to wspomaga osiągnięcie sukcesów edukacyjnych przez nasze dzieci?

Jeśli pracujemy nad stworzeniem środowiska rozwojowego otwartego na różnorodność, wspomagamy rozwój dziecięcej osobowości i tożsamości, kluczowych dla rozwoju każdego młodego człowieka; umiejętności szkolne muszą być rozwijane na równi z umiejętnościami społecznymi i emocjonalnymi, tworzącymi podłoże i kontekst do zdobywania nowej wiedzy.

Przykład 3

„Jestem także w sąsiedztwie”

W naszym centrum oraz organizacji zrzeszającej rodziców istnieje problem związany z uczestnictwem w spotkaniach. Niektórzy rodzice wydają się nie być zainteresowani jakimikolwiek organizacjami i prawie ich nie znamy. Jesteśmy szkołą z sąsiedztwa, lecz w ostatnim czasie zaszło wiele zmian w otoczeniu. Miejscowa społeczność nie jest już taka sama i odczuwamy to także w szkole: nie znamy się nawzajem. Prawdopodobnie spadek uczestnictwa w organizacjach jest rezultatem rozluźnienia więzi w społeczności lokalnej i powoduje to widoczne skutki zarówno w szkole jak i w relacjach z najbliższym otoczeniem. W związku z powyższym, nie ma nic skuteczniejszego na ożywienie współpracy między ludźmi, jak wspólna zabawa. Czy znamy swoich sąsiadów? Czy znamy nasze lokalne środowisko? Jakie mamy wspólne zasoby do wykorzystania?

1 Rozpoznanie potrzeb | uczestnictwo w organizacjach zrzeszających rodziców; powiązania z lokalną społecznością

2 Określenie celów

Nawiązywanie i wzmacnianie więzi między członkami lokalnej społeczności – w szkole i poza nią ;
Zdobywanie zasobów, instytucji, członków miejscowej społeczności i budowanie więzi między nimi;
Aktywne uczestniczenie w życiu miejscowości w celu utworzenia społeczności uczącej się, która jest silna, wspierająca i aktywnie uczestnicząca w wydarzeniach;
Podkreślanie przynależności w celu wzmacniania współpracy i aktywnego uczestnictwa.

3 Obszar zaangażowania | środowisko lokalne

4 Aktywności edukacyjne odnoszące sukcesy

Aktywność 1

Zorganizuj fotograficzną grę miejską: wyjdź na pobliskie ulice z rodziną, róbcie zdjęcia i zbierajcie miejsca i historie z nimi związane, aby stworzyć wspólną mapę zasobów środowiska lokalnego (np. znajdź miejsce, które nie zmieniło się przez ostatnie 50 lat; dobre miejsce do czytania; ulubione miejsca zabaw; miejsce, gdzie mogą uczyć się języków obcych, itp.)

Aktywność 2

M Odwzoruj mapę środowiska lokalnego na muralu, wspólnie stworzonym przez uczniów i uczennice jako część zajęć lekcyjnych (przy współpracy ze szkołą).

Aktywność 3

Zorganizujemy imprezę dla lokalnych mieszkańców, aby zaprezentować zdjęcia i historie przygotowane przez rodziny uczestniczące w fotograficznej grze miejskiej oraz mural stworzony przez uczniów szkoły.

Jak to wspomaga osiągnięcie sukcesów edukacyjnych przez nasze dzieci?

Jeśli więzi wśród lokalnej społeczności są obecne, dzieci czują się bezpieczniejsze i bardziej zintegrowane ze środowiskiem lokalnym i otrzymują od niego większe wsparcie – silniejsze więzi społeczne powodują większe włączanie się środowiska w edukację dzieci).

Szkoła jest bliżej wspólnoty, a wspólnota bliżej szkoły i edukacji, przyjmując bardziej czynną rolę: wszyscy jako szkolna wspólnota zwiększają warunki ku sukcesowi edukacyjnemu. Zidentyfikowanie zasobów pozwala pomóc pojąć całościowo naukę oraz edukację naszych dzieci.

5 Potrzebne zasoby | Czas, chętni rodzice, aparaty komórkowe, społeczność sąsiedzka, przestrzeń, wyposażenie, zasoby potrzebne do wydrukowania zdjęć, materiały i zasoby potrzebne do mapowania, zasoby potrzebne do upowszechniania (języki obce? grafiki?) Możemy poszukać sponsorów wśród znajomych i w naszej okolicy – studium fotograficzne lub środki z administracji publicznej?

6 Uczestnicy i odbiorcy
Uczestnicy: rodzice, dzieci, szkoła i wspólnota sąsiedzka, organizacje, władze lokalne
Odbiorcy: wspólnoty szkolne

7 Rozpowszechnianie | Musimy myśleć o różnorodnych kanałach i formach przekazu dla rodzin, dziewczynek i chłopców. Które kanały używamy zazwyczaj? Które zachęcają nas jako sąsiadów? Ciekawy mail lub trafny plakat, lub wydarzenie na FB? Co chcielibyśmy upubliczniać pomiędzy chłopcami i dziewczynkami: zawartość bardziej obrazowa? Czy włączamy inne języki? Czy możemy zrobić coś więcej z uczestnictwem innych jednostek (biblioteka, miejskie centrum, itd.)?

8 Harmonogram
Pierwszy kwartał: stworzenie komitetu projektowego i rozmowy z instytucjami edukacyjnymi – stowarzyszenie sąsiadów, archiwa historyczne, biblioteki... - aby współpracować, tworząc fotograficzne gymkhana
Styczeń: upowszechnianie gymkhana wśród szkół i rodzin; zaczynając od projektu muralu (upowszechnianie wśród rodzin z pomocą organizacji rodziców i szkół) | Luty-marzec: tygodniowo omówienie jednej dzielnicy, przygotowując się do tworzenia muralu, tworzenie gymkhana | Kwiecień: organizacja i upowszechnianie przez urząd dzielnicy – informacje o gymkhana i muralu (mailowo, przez Facebook lub WhatsApp)
Maj: Święta dzielnic | Czerwiec: prezentacja wideo i zdjęć muralu na zakończeniu roku szkolnego w szkołach, na blogach organizacji rodziców i na stronach na Facebooku.

9 Oczekiwane rezultaty
– mural sąsiedztwa stworzony przez rodziny: rysunki, zdjęcia, opowieści
– więcej rodzin aktywnie zaangażowanych we wspólnoty i w organizacje rodziców
– rodziny nowoprzybyłe do sąsiedztwa znają i używają więcej zasobów
– silniejsze więzy i więcej wymian pomiędzy szkołami, organizacjami rodziców i jednostkami wspólnotowymi
– impreza sąsiedztwa zorganizowana przez rodziny i sąsiadów

10 Ewaluacja SEP | Ocena współpracowników z dzielnic na koniec projektu/ po imprezie sąsiedzkiej/ kwestionariusz w celu oceny razem z uczestnikami – prezentacja muralu na festiwalu dzielnicy/ kwartalna ocena zaangażowania organizacji, uczestnictwa i upowszechniania rodzinom/ centrom/ dzieci ocenią kolorowymi kartami.

PRZYKŁAD 4 „Ja też czytam!”

Podczas School Board (struktura zbliżona do naszej Rady Szkoły) omawiane były braki uczniów w umiejętności czytania: dzieci nie osiągnęły poziomu wymaganego na tym etapie edukacyjnym, na ogół nie wyrażają zainteresowania czytaniem; korzystają z zasobów biblioteki w niewielkim stopniu albo wcale. Cała społeczność edukacyjna zgodziła się, że zmiana sytuacji jest priorytetem. W ciągu roku podejmiemy różne aktywności, aby poprawić tę sytuację.

- 1 Badanie potrzeb** | Nawyki czytania i umiejętności właściwe różnym stadiom rozwoju
- 2 Konkretne cele** | Poprawa umiejętności czytania uczniów
- 3 Obszar zaangażowania** | Udział
- 4 Aktywności Edukacyjnego Sukcesu (AES)** | Stworzenie kawiarenki literackiej dla rodziców, gdzie rodziny mogą dzielić się propozycjami (proponować, książki, wykłady, niezapomniane historie osobiste lub kultywować nawyki czytelnicze (*biblioteka szkolna, storytelling, zajęcia dodatkowe, wymianę książek, klub czytelniczy, konkursy literackie, teatr,...*))
- 5 Potrzebne zasoby** | Odpowiednia przestrzeń i konkretne materiały (zasoby w różnych językach, itp.,) wolontariusze, materiały do dyseminacji.

6 Uczestnicy i grupy docelowe

Uczestnicy: organizacje rodziców, wolontariusze

Grupy docelowe: rodzice dzieci uczęszczających do danej szkoły

7 Rozpowszechnianie | Dyseminacja przed i po każdej czynności organizowanej przez radę.

8 Harmonogram | Na początku roku szkolnego stwórzcie komisję i zorganizujcie kalendarz spotkań kawiarenki literackiej - miesięczne lub kwartalne spotkania (w zależności od dostępności wolontariuszy): pierwsze w grudniu. Wówczas można ocenić jak często miałyby się odbywać spotkania. Pierwsze mogłoby odbyć się w styczniu. Kończąc semestr, można podsumować sesje (czytanie materiałów, dzielenie się uwagami i rozwiązaniami, dołączanie zdjęć itp.)

9 Oczekiwane rezultaty | Zwiększenie % aktywnego uczestnictwa w organizacjach. Zwiększenie uczestnictwa rodziców we wszystkich innych aktywnościach związanych z czytaniem. Zbieranie informacji zwrotnej w formie książki (ze zdjęciami, historyjkami, itp.)

10 Ewaluacja SEP | Kwartalnie, komisja będzie oceniać ich pracę. Na koniec każdej kawiarenki literackiej, szybka ocena dynamiki celu... Na koniec kursu - uczestnicy wypełniają kwestionariusz z ewaluacją powyższych propozycji, itp.

SUGEROWANE OBSZARY ĆWICZEŃ ZWIĄZANE ZE ZMIERZANIEM SIĘ Z WYMAGANIAMI

Wyzwanie 1 | RODZICIELSTWO WSPIERAJĄCE

Nie jesteśmy urodzeni z wiedzą rodzicielską. Istnieje kilka obszarów wiedzy i umiejętności, które rozwijane czynią z nas tych, którymi oczekuje się, że będziemy, czyli najlepszymi nauczycielami naszych dzieci. Edukowanie i wychowywanie jest główną pracą do wykonania przez nas rodziców, którą chcemy wykonać najlepiej dla dobra naszych dzieci. Badania pokazują, że rodzice mają największy wpływ wychowawczy na dziecko do wieku 11-12 lat, rozumiany przez podejście do szkoły i uczenia się, a także osiąganie sukcesów edukacyjnych i motywację. Żadne, nawet najlepsze przedszkole czy szkoła nie będą mieć większego wpływu na te obszary. Ta wiodąca rola zostaje odebrana stopniowo rodzicom przez grupę rówieśniczą na początku wieku dojrzewania, jednak rodzice wciąż zajmują ważne miejsce w ich życiu. W związku z powyższym, od urodzenia to dom jest najważniejszym środowiskiem wychowawczym.

OBSZARY SZKOLENIOWE

- Stadia rozwoju dziecka – rozumienie, jak przebiega rozwój dziecka i czego możemy od niego oczekiwać na kolejnych etapach rozwoju
- Rozumienie procesów uczenia się – w celu najlepszego wspierania procesu uczenia się, zarówno naszego, jak i naszych dzieci, musimy mieć świadomość, że istnieją różne style uczenia się i to na ich podstawie powinniśmy dobierać odpowiednie metody nauczania
- Styl rodzicielstwa – ważnym czynnikiem decydującym o nim jest nasza osobowość. Możemy jednak świadomie modyfikować styl rodzicielstwa dla dobra naszych dzieci, ale dopiero w momencie, gdy zrozumiemy, jakie są efekty poszczególnych stylów
- Zróżnicowanie modeli rodziny – jeszcze jeden ważny czynnik wpływający na przyszły sukces edukacyjny naszych dzieci
- Prawa i obowiązki rodziców – przepisy narzucają na nas obowiązki i dające nam prawa, jednak zobowiązują także władze do wspierania rodziców
- Prawa dziecka – są jednym z najważniejszych aspektów, które powinny być brane pod uwagę podczas procesu wychowania
- Państwowy system edukacji – jeden z najważniejszych systemów oferujących wsparcie w wychowawczej roli rodziny

Wyzwanie 2 | WSPÓLNE UCZENIE SIĘ

Uczenie się jest jedną z najważniejszych czynności, którą rodzice wykonują wspólnie z dziećmi. W momencie, gdy rodzice po raz pierwszy siadają z dzieckiem, aby pomóc mu w wykonaniu pracy domowej, często nie zdają sobie jeszcze sprawy, jak wiele ich dziecko uczy się od nich, a tym bardziej, ile oni uczą się od swojego dziecka. Wszyscy rodzice powinni być świadomi, że to oni pomagali swojemu dziecku w nauce języka ojczystego, pokazywali jak się ubrać, jak jeść nożem i widelcem, mówić „dzień dobry”, czy jeździć na rowerze. Aby intencjonalnie wspierać proces uczenia się, rodzice muszą być świadomi kilku istotnych kwestii związanych z procesem uczenia się ich dzieci, jak również edukacji ich samych.

OBSZARY SZKOLENIOWE

- Motywacja do nauki – musimy być wrażliwi na czynniki motywacyjne, jak również wierzyć w fakt, że uczenie się nie jest tylko domeną dzieciństwa, ale trwa przez całe życie. Powinniśmy brać pod uwagę tak delikatne kwestie jak talent, ale także zwracać uwagę na efekty różnych środowisk edukacyjnych
- Uczenie się z dzieckiem w wieku szkolnym w domu – kładąc szczególny nacisk na zadania szkolne i prace domowe, zdając sobie sprawę z odpowiedzialności za efektywność wykonywanej pracy domowej, a także z roli miejsca, które jest przeznaczone w domu na odrabianie prac domowych
- Nieformalne uczenie się – często pomijany, a to niezmiernie ważny obszar procesu uczenia się, oferujący szerokie możliwości wzajemnego uczenia się, włączając w to prawo do zabawy, wspieranie innowacyjności i kreatywności, jak również eksperymentowanie z nowymi technologiami
- Krytyczne podejście do współczesnej szkoły – zachęcanie do stawiania właściwych pytań, gdy wszyscy rodzice mają poczucie, że coś zdecydowanie złego dzieje się ze współczesnym szkolnictwem; musimy rozważyć fundamentalne pytanie, czemu właściwie ma służyć szkoła?
- Nauczanie domowe – jak również unschooling (tzw. naturalne uczenie się, zgodne z zainteresowaniami dziecka) są inicjatywami, które mają obecnie swoje pięć minut i są rezultatem wspomnianego wyżej krytycznego podejścia do szkoły.

Wyzwanie 3 | KOMUNIKACJA

Dobra komunikacja, rozumiana jako wymiana informacji pomiędzy szkołą i rodzicami, ale także między rodzicami i dziećmi, jak również reagowanie na te informacje w odpowiedni sposób, są kluczem do wspólnego życia w zgodzie, współpracy i osiągnięciu sukcesu edukacyjnego. Nauczyciele często narzekają, że niektórzy rodzice są trudnodostępni. Jednak w tym samym czasie mają oni też problemy z wymagającymi rodzicami, którzy czują się niesłuchani lub zagłuszani i nie są traktowani jako równi partnerzy w dyskusji. W większości przypadków jest to wynikiem złej organizacji pracy oraz niedostatkim umiejętności związanych z procesem komunikacji. Dla efektywnej komunikacji między domem a szkołą, powinniśmy sami zgłębiać te procesy.

OBSZARY SZKOLENIOWE

- Kanały komunikacji pomiędzy domem i szkołą – w celu podniesienia efektywności komunikacji, wszyscy partnerzy (rodzice i nauczyciele, jak i uczniowie), powinni mieć świadomość istnienia różnych kanałów komunikacyjnych, poznawać te, które wcześniej nie były używane, oraz oceniać, które kanały są odpowiednie dla różnych odbiorców i przekazywanych informacji
- Style komunikacji – to kolejny obszar wiedzy, który musi być zgłębiony dla dobra relacji między domem a szkołą. Musimy być świadomi, że istnieją różne style komunikacji, a także wiedzieć jaki jest nasz własny styl i na tej podstawie być w stanie mierzyć czyjs poziom zaangażowania w szkole
- Wspólne życie w szkole – dobra komunikacja tworzy bazę do zgodnego koegzystowania, ale trzeba mieć także świadomość, jakie istnieją możliwości w tym zakresie. Dlatego ważne jest, aby poszerzyć swoją wiedzę o procesach komunikacji, jak również umiejętności oceny, co oferuje szkoła, a co mogą zrobić tym zakresie rodzice.

Wyzwanie 4 | WOLONTARIAT

Wolontariat świadczony przez rodziców na rzecz szkoły jest formą zaangażowania typową dla większości krajów, dającą większe możliwości zaangażowania w życie szkoły na co dzień, ale także wspieranie indywidualnego uczenia się poprzez oferowanie bezpłatnej pomocy lub nauczania per se, bez dodatkowych kosztów przeznaczonych na opłacenie pracowników szkoły. Wolontariat może przybierać różne formy. Występują znaczne różnice w czasie, zakresie pomocy i zasobach poświęconych przez poszczególne osoby, ale także podejściu do zgody na poszczególne aktywności – od całkowitej aprobaty do niemalże zakazu. Przeważnie wolontariat rodziców nie przyczynia się jedynie do wspierania edukacji swoich własnych dzieci, ale odnosi się do wszystkich uczniów, a czasem także nauczycieli. Musimy rozpatrywać wolontariat rodziców w dwóch aspektach: z punktu widzenia wolontariusza i szkoły jako organizacji. Od dawna ważnym tematem poruszonym przez rodziców z całej Europy jest oficjalne potwierdzenie pracy rodziców na rzecz szkoły zarówno przez same placówki, jak i przez rządy, które powinny oferować wymierne korzyści dla rodziców-wolontariuszy, zwłaszcza w formie możliwości uzyskania płatnego zwolnienia z pracy.

OBSZARY SZKOLENIOWE:

- Ja jako wolontariusz – zagadnienie powinno być rozpatrywane w trzech aspektach: co motywuje mnie do zostania wolontariuszem na rzecz szkoły, co mogę robić i jak będzie to współgrało z moimi codziennymi obowiązkami oraz co oznacza dla mnie wolontariat w odwołaniu do moich praw i obowiązków, mojego zaangażowania w życie szkoły jak również dla mojej potrzeby ciągłego rozwoju i idei uczenia się przez całe życie
- Wolontariat w organizacji zrzeszającej rodziców - bardziej systematyczne i zorganizowane podejście do zaangażowania rodziców w życie szkoły. Od oceny różnych rodzajów wolontariuszy, ich wewnętrznej motywacji, aż po sposoby ich zewnętrznego motywowania, czy organizowanie pomieszczenia spotkań rodziców – wszystkie te kwestie mają przełożenie na wzajemne korzyści z wolontariatu, a także pomagają w rozwiązywaniu problemów wynikających z braku czasu, jaki rodzice mogą poświęcić dla szkoły.

Wyzwanie 5 | WSPÓŁPRACA ZE ŚRODOWISKIEM LOKALNYM

Pojedynczy rodzice i organizacje zrzeszające rodziców pracują w szerszym kontekście społecznym, nie tylko w środowisku szkoły i rodziny. Jednym z głównych celów, do którego muszą dążyć obecnie rodzice w różnych krajach europejskich, jest edukacja na rzecz aktywnych i odpowiedzialnych obywateli. Rodzice sami muszą być takimi obywatelami, aby być dla innych wzorem, a to wymaga zrozumienia form, możliwości i wyzwań, jakie stawia bycie aktywnym obywatelem.

OBSZARY SZKOLENIOWE

- Stawanie się aktywnym obywatelem – jakie są modele obywatelstwa i jakie formy ono przybiera, jakie są sposoby zaangażowania i jak mocno można być zaangażowanym, co sprawia, że jest się aktywnym obywatelem?
- Różnorodność wśród ludzi – wymaga umiejętności analizowania potrzeb ludzi w zależności od ich wieku czy kultury, które są potrzebne do świadomego dostosowania się do tych różnic. Z punktu widzenia rodzica równie ważne jest, aby zrozumieć możliwości i uwzględnić zaangażowanie dzieci już od najmłodszych lat i na tej podstawie przekonywać je do udziału w projektowaniu i zmienianiu ich najbliższego środowiska.
- Środowisko – to ważny czynnik tworzący życie obywateli. Środowisko jest częściowo podatne na modyfikację, ale aby odkryć w jakim zakresie jest to możliwe, należy brać pod uwagę zakres współpracy z lokalnej społecznością, a także określić, jakie są jej zasoby finansowe, intelektualne i wskaźnik rozwoju kapitału ludzkiego.
- Organizacje rodziców – udział w nich jest istotnym sposobem na bycie aktywnym obywatelem. W związku z tym rodzice powinni wiedzieć, jakie są możliwości udziału w różnych formach reprezentowania ogółu rodziców, zaczynając od poziomu szkoły, przez poziom państwowy, a na poziomie międzynarodowym kończąc. Rodzice powinni znać również różne modele współpracy, a także być świadomi przepisów i trudności towarzyszących zakładaniu organizacji zrzeszającej rodziców.

EUROPEJSKIE DOBRE PRAKTYKI ANGAŻOWANIA RODZICÓW W EDUKACJĘ, KTÓRE MOŻEMY ROZWAŻAĆ JAKO ZASTOSOWANIE SEP

“Uczynić szkołę atrakcyjnym miejscem”

Połączone inicjatywy rodziców, uczniów i nauczycieli ze szkoły podstawowej „Hristo Smirnenski” w Byala Slatina Szkoła podstawowa „Hristo Smirnenski” znajduje się w Bułgarii, w miejscowości Byala Slatina, nieopodal granicy z Serbią. Jest to miejscowość, w której dużą część mieszkańców stanowi społeczność Romów. Placówka obejmuje duży teren, na którym znajduje się budynek szkoły, boisko do piłki nożnej oraz siatkówki, a także betonowy otwarty plac. Jest to jedyne miejsce, gdzie dzieci mogą grać i jeździć na rowerze z dala od ruchu ulicznego. Plac używany jest także przez dzieci, młodzież i dorosłych mieszkańców do gry w piłkę nożną i siatkówkę. W mieście w pobliżu szkoły nie ma parku lub innego otwartego placu, na którym dzieci i mieszkańcy mogliby bawić się i uprawiać sport. Nauczyciele, rodzice i uczniowie aktywnie uczestniczyli w projektowaniu tej przestrzeni. Odnowili wspólnie otoczenie boiska do piłki nożnej, zainstalowali ławki i kosze na śmieci, posadzili drzewa i różane krzewy. Wytoczyli także wspólnie linie na boiskach do piłki nożnej, siatkówki i zbijaka. Otoczenie szkoły stało się bardzo atrakcyjne dla uczniów. Wszystkie efekty zostały osiągnięte dzięki współpracy środowiska lokalnego.

Współpraca “ramię w ramię” podczas ferii bożonarodzeniowych

Jedną z aktywności z udziałem rodziców w szkole jest przygotowanie i uczestnictwo w imprezach świątecznych. W odniesieniu do rodziców romskich, można dojść do następujących konkluzji: im bardziej wyedukowani są rodzice i im większe jest ich zaangażowanie w aktywności związane z edukacją, tym bardziej pozytywna jest ich postawa wobec edukacji w ogóle. Oczywiście jest, że potrzebni są aktywni rodzice ze społeczności Romów, aby zainteresować dzieci romskie edukacją i utrzymać je w szkole. Imprezy świąteczne są wydarzeniami, które stały się swoistym mostem pomiędzy rodzicami i szkołą. Rodzice i nauczyciele ze szkoły podstawowej „Vasil Levski” w miejscowości Karadzovo, zorganizowali wspólne świętowanie wigilii Bożego Narodzenia. Rodzice wzięli aktywny udział w przygotowaniach do tej imprezy, przygotowując potrawy na świąteczny stół, a także projektując tradycyjną ozdobę wykonaną z gałęzi derenia, udekorowaną popcornem, słodyczami i suszonymi owocami, nazywaną „survaknitsa”. Dzieci otrzymały ją w Nowy Rok z życzeniami zdrowia i pomyślności. Rodzice przynieśli również z domów różne przedmioty sprzed lat, aby uczynić atmosferę wydarzenia bardziej tradycyjną. Dzięki temu stali się nie tylko biernymi odbiorcami przedstawienia przygotowanego przez dzieci, ale aktywnymi uczestnikami całego wydarzenia. Prezentowanie wiedzy w formie obchodów święta stymuluje aktywność poznawczą uczniów, motywuje ich do włączania się we wspólne celebrowanie wydarzeń w mieszanej grupie etnicznej i przyczynia się do tworzenia relacji opartych na tolerancji etnicznej. Taka strategia aktywności wprowadza nowe standardy zachowań – życia po swojemu, ale jednocześnie z innymi.

Zakładanie klubu rodziców w szkole „Paisij Hilendarski”, w miejscowości Varbitza

W roku szkolnym 2013/2014 klub rodziców „Unity” zaczął swoją pracę w nowym wydaniu. Rodzicielska grupa dyskusyjna została utworzona wśród rodziców dzieci z trzech poziomów nauczania, które nazwano 1., 2. i 3. W skład grupy dyskusyjnej 1. weszli rodzice ze szkoły podstawowej, grupa 2. zrzeszała rodziców ze szkoły gimnazjalnej, a grupa 3. obejmowała rodziców szkoły średniej. Taki podział wynikał z przekonania, że każda grupa wiekowa dzieci generuje specyficzne problemy i rozwiązywanie ich wymaga wkładu pracy i pomysłów ze strony społeczności szkolnej – rodziców, uczniów i nauczycieli na tym samym poziomie edukacyjnym. Pozwoliło to na integrację i wzmocnienie roli rodziców ze społeczności romskiej. Rodzice z 1. grupy dyskusyjnej pomagali także wychowawcom w prowadzeniu spotkań tematycznych jako moderatorzy dyskusji. Klub rodziców w założeniu miał spotykać się raz na semestr. Każda grupa dyskusyjna miała włączyć się w organizację 3 warsztatów, odbywających się w marcu, kwietniu i maju. Tematy warsztatów były wybierane w porozumieniu z Amelipe Center, z uwzględnieniem problemów pojawiających się na poszczególnych poziomach nauczania. Grupę rodziców dzieci z nauczania początkowego zapoznano ze strukturą społeczności romskich w Bułgarii i omówiono przyczyny agresji na tle etnicznym u najmłodszych dzieci. Rodzice z grupy 2. podjęli aktywną dyskusję „za” i „przeciw” wczesnym małżeństwom, a grupa 3. skupiła się na temacie potrzeby posiadania wyższego wykształcenia i dzieliła się opiniami dotyczącymi rozwoju kariery zawodowej swoich dzieci.

Dziecięca rada miejska

W 2003 roku z inicjatywy Samorządu Uczniów i pod patronatem Szkoły Podstawowej nr 6 w miejscowości Mielec, a także przy aktywnym wsparciu rodziców i nauczycieli, utworzono Dziecięcą Radę Miejską. Jej głównym celem było stworzenie warunków, w których możliwe było włączanie dzieci w procesy decyzyjne związane ze szkołą, lokalną społecznością i miejscowością. Współpraca pomiędzy samorządami uczniów ze szkół podstawowych i gimnazjalnych, radami rodziców, lokalnymi władzami i instytucjami zaowocowała utworzeniem Dziecięcej Rady Miejskiej. Jej cele obejmowały aktywizację młodych obywateli w miejscowości, pisanie projektów przedstawianych lokalnym władzom, wyłonienie reprezentacji dzieci i młodzieży spotykającej się z Radą Miejską, promowanie idei samorządności, uczenie się postaw obywatelskich i demokracji w praktyce. Coroczne spotkania Dziecięcej Rady Miejskiej doprowadziły do realizacji wielu projektów, między innymi budowy zadaszzonego lodowiska, toru saneczkowego, skate-parku, wytyczenia ścieżek rowerowych, powstania kilku placów zabaw, budowy basenu oraz bezpłatnych projekcji filmów dla uczniów szkół podstawowych i gimnazjalnych

Grupa współpracy

W skład Grupy Współpracy weszli reprezentanci wszystkich stanów tworzących społeczność szkolną – rodzice, uczniowie i nauczyciele (PPT/RUN). Każda z tych grup miała swoich 4 reprezentantów, wybieranych niezależnie na podstawie wewnętrznych przepisów. Spotkania odbywały się raz na dwa tygodnie. Grupa Współpracy miała działać jako organ do rozwiązywania problemów zgłaszanych i poruszanych przez przedstawicieli wszystkich trzech stanów. Uchwały podjęte przez grupę były przesyłane do dyrektora szkoły. Inicjatywa ta miała na celu zbliżenie trzech wymienionych stanów oraz opracowanie zasad

wzajemnej współpracy. W przeprowadzonym na starcie kwestionariuszu wszystkie trzy stany wskazały na brak skutecznej komunikacji między nimi jako przyczynę potencjalnych problemów w szkole. Wspólnym rozwiązaniem tego problemu było utworzenie Grupy Współpracy.

Grupa prowadziła aktywności w trzech obszarach: organizacja pracy szkoły, edukacja (nauczanie i uczenie się) oraz aranżowanie przestrzeni szkolnej. Działność Grupy Współpracy regulowana była dwoma dokumentami: „Szkołnym Programem Aktywnej Współpracy” oraz „Regulaminem Grupy Współpracy”. Spotkania odbywały się regularnie, a ich terminy ustalano z wyprzedzeniem. Każde spotkanie poprzedzone było debatą wewnętrzną w obrębie każdego z trzech stanów. Ewaluacja odbywała się dwa razy w roku.

Laureaci nagrody ALCUIN

“Ohne Eltern geht es nicht und ohne Eltern tun wir’s nicht” - Nie możemy nic zrobić bez rodziców – i nie chcemy nic robić bez rodziców. Projekt Biura Rodziców Schulzentrum Am Stoppenberg Hauptschule w Essen, zwyciężył w 2009 roku. Szkoła zapewniła rodzicom biuro, które stworzyło formalne i nieformalne połączenie między rodzicami, uczniami, nauczycielami i pozostałymi pracownikami szkoły. Tak zwany ‘pokój herbaciany’ prowadzony przez rodziców, zapewnił kameralną atmosferę, gdzie wszyscy mogli czuć się zaproszeni. Rodzice codziennie przygotowywali śniadania dla uczniów, co było dużą pomocą zwłaszcza dla rodzin o niskim statusie materialnym. Rodzice otrzymywali nie tylko informacje i pomoc związaną z bieżącymi sprawami, warsztaty w zakresie technologii informacyjnych, literatury i sztuki, ale także indywidualne wsparcie, jeśli tego potrzebowali. Dzięki temu wiele problemów społecznych i edukacyjnych można było rozwiązać podczas pracy w cztery oczy, co rodzice cenią sobie najbardziej.

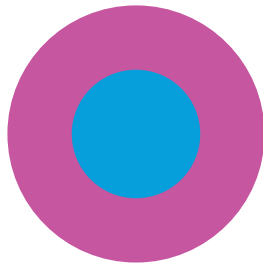
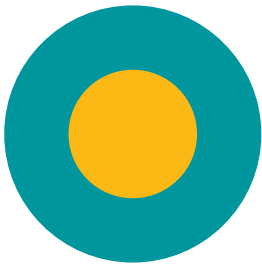
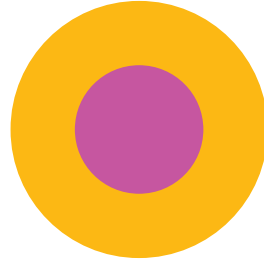
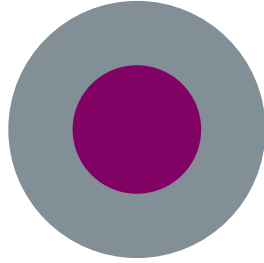
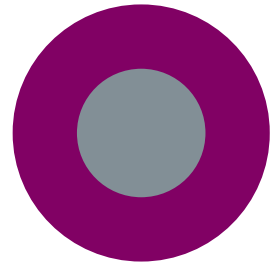
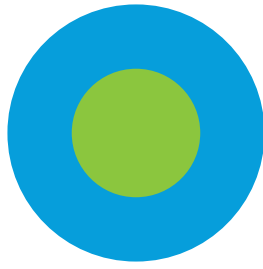
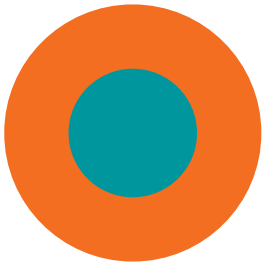
Wspieranie udziału rodziców-migrantów w systemie edukacji na poziomie podstawowym w Irlandii” – projekt zgłoszony przez Narodową Radę Rodziców Edukacji Początkowej w Irlandii, zwyciężył w 2010 roku. Program wspomagał współpracę rodziców-migrantów z Narodową Radą Rodziców oraz wspierał zakładanie oddolnych centrów przez rodziców i nauczycieli. Obejmował także program szkoleniowy dla rodziców-migrantów w postaci nieformalnych rannych i popołudniowych spotkań przy kawie, w których brali udział także urzędnicy, wspomagający uczestników w lepszym zrozumieniu irlandzkiego systemu edukacji, wyjaśniający również możliwości i przepisy określające zakładanie formalnych stowarzyszeń rodziców. Celem tych spotkań było szersze włączanie rodziców-migrantów w życie szkół. „Rodzice budujący środowisko szkół opartych na desegregacji” – inicjatywa Stichting Kleurrijke Scholen, została zwycięzcą w 2011 roku. W Holandii ponad 80 wolontariackich grup rodziców pracowało na rzecz przeciwdziałania segregacji w szkołach, poprzez lobbowanie i promocję. Poprzez współpracę ze szkołami w sąsiedztwie, szkoły w naturalny sposób stawały się wolne od segregacji, przekonując oddolnie do tej idei rodziców. Szkoły nawiązały wzajemną współpracę i dzięki temu poprawiła się jakość edukacji i aktywność rodziców w całym środowisku lokalnym. Kleurrijke Scholen wspierała grupy rodziców we wzajemnej pomocy, inicjując innowacyjne strategie włączania rodziców w politykę oświatową na poziomie krajowym i lokalnym, zakładała organizacje zrzeszające rodziców, pracowników szkół i osoby ze środowiska lokalnego oraz organizowała informacyjne dni otwarte dla rodziców, aby wybierali oni szkołę dla dziecka pod kątem jej poziomu nauczania, a nie pochodzenia czy rasy uczniów.

“Rencontre Parents-Ecole” – to inicjatywa organizacji APEL (Francja), zwycięzcy z 2013 roku. Opracowano i udostępniono zestaw narzędzi do komunikacji dla liderów stowarzyszeń rodziców, pomagających im w prowadzeniu wieczornych warsztatów dla nauczycieli, dyrektorów i rodziców dotyczących obszarów edukacyjnych, na przykład: autorytet, motywacja, orientacja seksualna, wartości, rola rodzica w szkole.

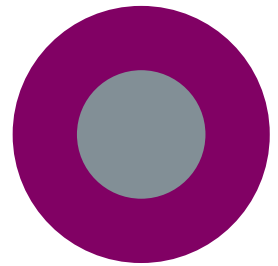
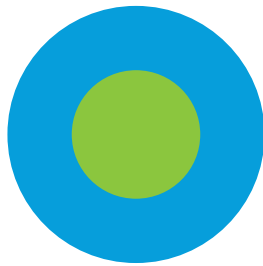
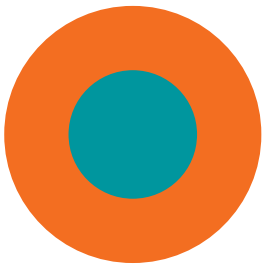

Fapac
FEDERACIÓ D'ASSOCIACIONS
DE MARES I PARES D'ALUMNES
DE CATALUNYA

FAMILYeduNET
 FAMILIES FOR EDUCATIONAL SUCCESS
 EUXARXACLAU

familyedunet.eu

ec.europa.eu | coe.int

